

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Nds/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 8017200601
Dátum vydania rozhodnutia: 21.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8017200601.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: J. B., štátny občan U., trvale bytom M. XX, X., U., korešpondenčná adresa: R. E. Q., A. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, so sídlom Jarková 31, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-138-001/2017 z 24. júla 2017, o nesúhlase Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci je dôvodný.

Na konanie a rozhodovanie vo veci je vecne príslušný Krajský súd v Prešove.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 4Sa/20/2017-19 z 12. októbra 2017, právoplatným dňa 30. októbra 2017, postúpil vec na ďalšie konanie Krajskému súdu v Košiciach s poukazom na ust. § 17 písm. b) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) z dôvodu, že na konanie o správnych žalobách vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia je kauzálny príslušný Krajský súd v Košiciach pre obvody Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Žiline.

2. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Prešov č. PPZ-HCP-PO8-357-025/2017-KP z 30. mája 2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci zamietnutia žiadosti žalobcu o udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky za účelom podnikania podľa ust. § 33 ods. 6 písm. e) zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o pobyte cudzincov“).

3. Krajský súd v Košiciach, ako správny súd, ktorému bola vec postúpená, predložil vec na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, pretože nesúhlasí so svojou miestnou príslušnosťou. Svoj nesúhlas s poukazom na ust. § 17 písm. b) SSP a právnu úpravu konania vo veciach azylu (zákon č.

480/2002 Z.z. o azyle), zaistenia (§ 88 a § 88a zákona o pobyte cudzincov) a administratívneho vyhostenia (§ 77-87 zákona o pobyte cudzincov) uviedol, že správnu žalobou žalobca napadol rozhodnutie žalovaného, ktorým zmenil výrok prvostupňového rozhodnutia tak, že z neho vypustil, cit.: „v zmysle ustanovenia § 33 ods. 6, písm. c) a §33 ods. 6, písm. g) zákona o pobyte cudzincov“ s tým, že v ostatných častiach rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

4. Podľa názoru Krajského súdu v Košiciach sa predmetné rozhodnutie netýka konania vo veci administratívneho vyhostenia podľa prvej hlavy štvrtej časti zákona o pobyte cudzincov, preto nesúhlasil so svojou kauzálnou príslušnosťou.

5. Podľa § 13 ods. 1 SSP, miestne príslušným je krajský súd, v ktorého obvode má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodol v prvom stupni, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

7. Podľa § 206 ods. 1 SSP, vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa predpisov upravujúcich azyl a pobyt cudzincov.

8. Podľa § 207 ods. 2 SSP, pod rozhodnutiami alebo opatreniami vo veciach azylu podľa odseku 1 sa rozumejú rozhodnutia alebo opatrenia týkajúce sa azylu, doplnkovej ochrany, dočasného útočiska a odovzdania do iného štátu, ktorých vydanie umožňuje osobitný predpis.

9. Podľa § 221 ods. 1 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať zrušenia rozhodnutia o zaistení, o predĺžení zaistenia, o predĺžení lehoty zaistenia vydaného podľa osobitného predpisu alebo určenia takého rozhodnutia za nezákonné, ak bol žalobca zo zaistenia prepustený.

10. Podľa § 321 SSP, žalobca sa môže správnu žalobou domáhať preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia týkajúceho sa administratívneho vyhostenia vydaného podľa osobitného predpisu.

11. Podľa § 18 ods. 2 SSP, ak správny súd zistí, že nie je vecne, miestne alebo kauzálne príslušný, postúpi vec uznesením príslušnému správne súdu.

12. Podľa § 18 ods. 3 SSP, ak správny súd, ktorému bola vec postúpená správnym súdom tej istej inštalácie, nesúhlasí so svojou miestnou príslušnosťou alebo kauzálnou príslušnosťou, predloží vec na rozhodnutie najvyššiemu súdu. Rozhodnutím najvyššieho súdu sú nižšie správne súdy viazané.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodnutie o miestnej, vecnej alebo kauzálnej príslušnosti, po tom, ako sa oboznámil s prejednávanou vecou, dospel k záveru, že vec bola Krajskému súdu v Košiciach postúpená nesprávne a na konanie a rozhodnutie je miestne príslušný Krajský súd v Prešove.

14. Najvyšší súd pri rozhodovaní vychádzal z účelu osobitnej žaloby vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia (ust. § 206 a nasl. SSP). Z predmetných ustanovení Správneho súdneho poriadku, ako aj z dôvodovej správy vyplýva, že vecami azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia sa rozumie príslušné rozhodovanie orgánov verejnej správy podľa zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a zákona o pobyte cudzincov. S odkazom na znenie generálnej klauzuly vymedzenej v čl. 46 ods. 2 ústavy sa súčasne z ochrany poskytovanej správnym súdnictvom nevyňalo žiadne rozhodnutie alebo opatrenie vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia. Ostatné rozhodnutia alebo opatrenia vydané orgánmi verejnej správy podľa zákona o azyle a zákona o pobyte cudzincov sú preto preskúmané na základe všeobecnej správnej žaloby.

15. Najvyšší súd vo vzťahu k osobitnému režimu konania vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho

vyhostenia konštatuje, že nepôjde o akékoľvek veci týkajúce sa azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, ale len o tie inštitúty, ktoré sú následne zužujúco vymedzené vo vzťahu k azylu v § 207 ods. 2 SSP, a vo vzťahu k zaisteniu a administratívne vyhosteniu v § 221 a 231 SSP. Zákonnosť zostávajúcich vecí týkajúcich sa pobytu cudzincov (napr. práve rozhodnutia vzťahujúce sa na pobyt) budú preskúmané v rámci konania o všeobecnej správnej žalobe.

16. Nakoľko v prejednávanej veci je predmetom súdneho prieskumu rozhodnutie žalovaného vo veci žiadosti žalobcu o udelenie prechodného pobytu na účely podnikania, správny súd pri rozhodovaní o správnej žalobe bude vychádzať zo všeobecných ustanovení o všeobecnej správnej žalobe (§ 177 a nasl. SSP) po splnení podmienok pre toto konanie. Miestna príslušnosť sa potom určuje podľa ust. § 13 ods. 1 SSP, keď na konanie je miestne príslušný krajský súd, v obvode ktorého má sídlo orgán verejnej správy, ktorý rozhodoval v prvom stupni, t.j. Krajský súd v Prešove. Inými slovami na konanie a rozhodovanie o predmetnej žalobe žalobcu nebude kauzálne príslušný Krajský súd v Košiciach.

X7. B. § XX ods. 1 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa na konanie pred správnym súdom primerane ustanovenia prvej a druhej časti Civilného sporového poriadku okrem ustanovení o intervencii. Ak niektorá otázka nie je riešená ani v Civilnom sporovom poriadku, správny súd postupuje primerane podľa základných princípov konania tak, aby sa naplnil účel správneho súdnictva.

18. Podľa § 44 ods. 3 CSP, na najvyššom súde koná a rozhoduje senát alebo veľký senát.

19. Podľa § 46 ods. 1 CSP, senát sa skladá z predsedu senátu a dvoch sudcov.

20. Zloženie senátu v tejto veci najvyšší súd odvodil z ustanovenia § 25 veta prvá SSP a § 44 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 46 ods. 1 CSP, v ktorých je upravené zloženie senátu najvyššieho súdu tak, že sa skladá z predsedu senátu a dvoch sudcov. Zároveň vychádzal i z obsahu dôvodovej správy k SSP, z obsahu ktorej vyplýva, že v správnom súdnictve päťčlenný senát najvyššieho súdu rozhoduje podľa § 21 písmeno b) SSP vo veciach uvedených v § 11 písm. a)- f) SSP t.j. ako súd prvej inštancie. Rozhodovanie najvyššieho súdu o nesúhlase správneho súdu s miestnou príslušnosťou je upravené v § 18 ods. 3 SSP, čo znamená, že najvyšší súd tu nerozhoduje ako súd prvej a jedinej inštancie, preto najvyšší súd rozhoduje v trojčlennom senáte, ktorý je zložený z predsedu senátu a dvoch sudcov.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

22. S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011) tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.